

Sygn. akt V K 168/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Dorota Scott-Sienkiel

Protokolant – Marta Kornacka

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniach 23.10. 2017 r., 10.01.2018 r., na rozprawie

sprawy **M. T.**

urodzonego (...) w W.

syna W. i Z. z d. K.

oskarżonego o to, że: W dniu 10 maja 2016 roku około godz. 12:00 w W. na ul. (...) kierował samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,26 i 0,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a §1 kk

1. Oskarżonego **M. T.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym, że przyjmuje iż stan nietrzeźwości oskarżonego wynosił 0,7 promila alkoholu etylowego we krwi i za to na podstawie art. 178a§1 kk w zw. z art. 33§1 i 3 kk skazuje go na karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.
2. Na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzy) lat.
3. Na podstawie art.43§3kk nakłada na oskarżonego obowiązek zwrotu prawa jazdy.
4. Na podstawie art. 63§4 kk na poczet orzeczonego w pkt 2 środka karnego zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 10.05.2016 do dnia 10.05.2017 r.
5. Na podstawie art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000,00 (pięć tysięcy) złotych.
6. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty i pozostałe koszty sądowe w kwocie 341,42 (trzysta czterdzieści jeden i 42/100) złotych.

Sygn. akt V K 168/17

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 maja 2016 roku o godz. 12:00 funkcjonariusze Policji z Komendy Powiatowej Policji w W. zatrzymali do kontroli na ul. (...) w W. M. T. (dalej: M. T.), kierującego samochodem marki F. (...) o nr rej. (...). Policjanci przeprowadzili badanie kierowcy na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Przeprowadzone urządzeniem A. badania dały wyniki: 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godz. 12:11 oraz 0,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godz. 12:26. Badania powtórzono przy użyciu urządzenia (...)z wynikiem 0,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godz. 12:57 oraz 0,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godz. 12:59. Po dokonaniu stosownych obliczeń sprawdzających oraz na podstawie własnej, specjalistycznej wiedzy z zakresu toksykologii alkoholu etylowego biegły ustalił, że oskarżony w momencie prowadzenia samochodu znajdował się w stanie nietrzeźwości, który był stopnia nieznacznego i zawierał się w przedziale stężeń 0,7-0,8 promila alkoholu etylowego we krwi.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego (k. 44, 95), zeznania K. H. (k. 17-18, 95), protokół użycia A. (k. 2), A. (k. 3), opinię biegłego z zakresu toksykologii alkoholu etylowego (k 98-99).

Oskarżony M. T. wyjaśniając przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (wyjaśnienia oskarżonego k. 44 i 95). Podał, że tego dnia jechał z G. do W. do pracy. Został zatrzymany do kontroli, gdyż nie miał zapiętych pasów. Poprzedniego dnia był u kolegi na urodzinach i wypił kilka piw. Spożywanie alkoholu zakończył o godz. 23.00. Był przekonany, że o godz. 12.00 następnego dnia jest trzeźwy. Świadek K. H. potwierdził, że oskarżony nie kwestionował żadnych okoliczności ustalonych w trakcie kontroli przyznając się do kierowania samochodem oraz spożycia poprzedniego dnia 2 litrów piwa.

Zatem okoliczności dotyczące kierowania przez oskarżonego samochodem bezpośrednio przed kontrolą oraz stanu jego nietrzeźwości nie budzą wątpliwości i w tym zakresie zarówno wyjaśnienia oskarżonego, jak i zeznania świadka są w pełni wiarygodne. Biegły wykluczył natomiast wyjaśnienia oskarżonego w zakresie deklarowanego przez niego czasu i ilości spożytego alkoholu. Zdaniem biegłego, na podstawie obliczeń prospektywnych należy przyjąć, że deklarowana przez oskarżonego ilość alkoholu (1000 ml 5% piwa) spożyta w dniu 9.05.2016r. do godz. 23.00- nie miała wpływu na ustalenie się poziomu stężenia alkoholu etylowego w organizmie opiniowanego w wysokości oznaczonej badaniami. Po upływie około 12 godzin, oskarżony nie miałby już we krwi alkoholu. Tym samym oskarżony nie podał prawdy odnośnie czasu i ilości spożytego alkoholu. Biegły podniósł, że urządzenie A. P.należy uznać za wysoce specjalistyczne urządzenie, a wyniki uzyskane w następstwie badania za wiarygodne. Zostały one potwierdzone tzw. urządzeniem dowodowym jakim jest (...). Biegły stwierdził, że błędy pomiarowe są już wkalkulowane w wyniki i należy je odczytywać literalnie (opinia ustna, k. 133). Sąd uznał opinię za jasną i pełną, popartą czytelnym wywodem, przez co nie budzącą żadnych wątpliwości. Zresztą stan nietrzeźwości oskarżonego nie był progowy, bo po przyjęciu najkorzystniejszej dla niego wersji- 0,7 promila przekraczał próg o 0,2 promila.

Ustalony stan faktyczny pozwala na przyjęcie, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona występku opisanego w art. 178a § 1 kk.

Z art. 115§16 kk wynika, iż stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Już sam zatem tylko fakt prowadzenia pojazdu w takim stanie pociąga za sobą wypełnienie znamion przestępstwa, chociażby pojazd był prowadzony całkowicie prawidłowo, sprawca nie naruszył żadnej innej zasady bezpieczeństwa w ruchu i nie spowodował konkretnego niebezpieczeństwa. Jest ono dokonane w momencie uruchomienia pojazdu i podjęcia jazdy

Przy wymiarze kary i środków karnych Sąd miał na uwadze wszelkie okoliczności podmiotowo- przedmiotowe sprawy, w tym nieznacznym stopień nietrzeźwości oskarżonego. Z drugiej strony oskarżony kierował samochodem w samo południe na ruchliwej drodze, co zwiększało zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Uprzednia karalność oskarżonego (odpis wyroku, k. 74, karta karna, k. 92-93) wykluczyła możliwość ponownego warunkowego umorzenia postępowania, gdyż przesłanka uprzedniej niekaralności za przestępstwo umyślne dotyczy prawomocnych skazań,

które miały miejsce do dnia orzekania w przedmiocie warunkowego umorzenia postępowania (wyr. SN z 1.10.2010 r., I KK 141/10, Biul. PK 2010, Nr 6, poz. 4).

Analizując okoliczności przedmiotowej sprawy, Sąd doszedł do przekonania, że karą adekwatną do okoliczności czynu będzie kara grzywny wymiarze 50 stawek dziennych. Powinna spełnić w stosunku do oskarżonego funkcję prewencyjną i wychowawczą, by powstrzymać go od popełniania kolejnych przestępstw.

Wysokość stawki dziennej Sąd określił kierując się wskazaniem wymienionym w art. 33§3 kk, a więc uwzględnił, że oskarżony jest zdrowym mężczyzną w sile wieku, zdolnym do pracy zarobkowej, pracującym zresztą dorywczo, posiadającym zobowiązania alimentacyjne w wysokości 700 zł miesięcznie. Zdaniem Sądu stawka dzienna w kwocie 20 zł uwzględnia wszystkie przytoczone wyżej okoliczności.

Nadto na zasadzie 42 § 2 kk Sąd orzekł środek karny w postaci obligatoryjnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, jednocześnie zaliczając w jego poczet okres faktycznego wykonywania tego środka karnego w okresie od 10.05.2016r. do 10.05.2017r. (zawiadomienie o wykonaniu środka karnego, k. 54). Zdaniem Sądu zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym w orzeczonym rozmiarze będzie wystarczający do osiągnięcia wobec sprawcy celów oraz funkcji wymienionego środka karnego. W związku z tym, że oskarżony aktualnie jest w posiadaniu prawa jazdy, Sąd na zasadzie art. 43§3 kk nałożył na niego obowiązek zwrotu dokumentu.

Na podstawie art. 43a§2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000,00 złotych.

Na zasadzie art. 627 kpk zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, na które złożyły się koszty za: doręczenia (20 zł), kartę karną (30 zł) oraz wynagrodzenie biegłego (291,42 zł). O opłacie orzeczono stosownie do treści art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

.